

ОДЛУКА ЈЕ ПРАВНОСНАЖНА ✓
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

17.03.2014 год.
Управитељ судске писарнице,
ОЦ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
2. П.бр.683/2012
Дана: 21.02.2013.године
Београд
Тимочка 15.

03-04-2014

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, и то судија Васић Предраг као судија појединац, у правној ствари тужилаца Шошкић Слободана из Београда, ул.Проте Матеје бр.64/2 кога заступа пуномоћник Авлијаш Небојша адвокат из Београда, ул.Кнеза Милоша бр.64, Кајганић Биљане из Београда, ул.Молерова бр.17 и Недић Радослава из Београда, ул.Хаци Милентијева бр.14, кога заступа пуномоћник Шошкић Слободан, адвокат из Београда, ул.Проте Матеје бр.64/2, против првотужене Адвокатске коморе Србије, из Београда ул.Дечанска бр.13, коју заступа пуномоћник Косић Јовица адвокат из Београда, Булевар др.Зорана Ђинђића бр.134, и друготужене Адвокатске коморе Београд, из Београда ул. Дечанска бр.13, коју заступају пуномоћник Станковић Милија адвокат из Београда, ул.Луке Војводића бр.69/23, и пуномоћник Пашајлић Данило адвокат из Београда, ул.Османа Ђикића бр.32, ради поништаја одлуке, вредност предмета спора 310.000,00 динара, донео је након одржане усмене, главне и јавне расправе дана 21.фебруара 2013.године следећу:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужилаца Шошкић Слободана, Кајганић Биљане и Недић Радослава па се **ПОНИШТАВАЈУ**:

- одлука Управног одбора Адвокатске коморе Србије број 467-1/11 од 18.05.2011.године;
- решење верификационе комисије Адвокатске коморе Београд дел.бр.1576/2011 од 10.10.2011.године о потврђивању кандидата за избор: председника АК Београда, заменика председника АК Београда, 13 чланова Управног одбора, 5 чланова Надзорног одбора, Дисциплинског тужиоца АК Београда, 5 заменика дисциплинског тужиоца АК Београда, председника дисциплинског суда АК Београда, заменика председника Дисциплинског суда АК Београда, 22 судија

Дисциплинског суда АК Београда и 64 делегата Скупштине АК Србије из АК Београда, од 01.10.2011.године.

УСВАЈА СЕ предложена привремена мера па се **ЗАБРАЊУЈЕ** органима Адвокатске коморе Београд чији су мандати верификовани решењем верификационе комисије Адвокатске коморе Београда дел.бр.1576/2011 од 10.10.2011.године, о потврђивању кандидата за избор: председника Адвокатске коморе Београда, заменика председника Адвокатске коморе Београда, 13 чланова Управног одбора, 5 чланова Надзорног одбора, Дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Београд, 5 заменика дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Београда, председника дисциплинског суда Адвокатске коморе Београда, заменика председника Дисциплинског суда Адвокатске коморе Београда, 22 судије Дисциплинског суда Адвокатске коморе Београда и 64 делегата Скупштине Адвокатске коморе Србије из Адвокатске коморе Београда, од 01.10.2011.године да заступају и представљају Адвокатску комору Београда према трећим лицима и да врше надлежности изабраних органа одређене Законом о адвокатури и статутом Адвокатске коморе Београда.

Усвојена привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања парнице Вишег суда у Београду П.бр.683/12.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ Адвокатска комора Србије и Адвокатска комора Београд, да тужиоцима солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 39.500,00 динара са законском затезном каматом на досуђени износ, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом извршења.

Образложење

Тужиоци су у тужби поднетој дана 21.11.2012.године и преко пуномоћника током поступка истакли да је, првотужилац Шошкић Слободан председник Адвокатске коморе Београд, који је изабран на изборима одржаним дана 22.05.2010.године, док су друготужила Кајганић Биљана и трећетужилац Неђић Радослав чланови Управног одбора Адвокатске коморе Београд изабрани на изборима одржаним дана 09.12.2010.године. Како се председник Адвокатске коморе Београд и чланови одбора бирају на период од 4 године, то мандат тужилаца као органа изабраних дана 22.05.2010.године и 09.12.2010.године траје до 01.06.2014.године. Међутим, како мандат тужилаца није престао ни на један од статутом прописаних начина, Управни одбор Адвокатске коморе Србије је на основу одредби члана 65 Закона о адвокатури (Сл.гласник РС бр.31/2011) донео одлуку број 467-1/11 од 18.05.2011.године којом одлуком је у одредби тачке I-2 расписао изборе за избор чланова органа и носилаца функције Адвокатске коморе Београд, док је тачком I-4 исте одлуке заказана изборна скупштина Адвокатске коморе Београд за 01.10.2011.године. Тачком I-V исте одлуке одређено је да се преузимају овлашћења и надлежности Управног одбора Адвокатске коморе Београд из члана 24 Статута Адвокатске коморе Београд, а сходно тачки 3. одлуке Скупштине Адвокатске коморе Београда од 15.05.2011.године. Избори за чланове органа и носиоца функције Адвокатске коморе Београд одржани су

01.10.2011.године а расписани су на основу тачке I-2 наведене одлуке, и верификациона комисија је резултате тих незаконитих избора верификовала својим решењем бр.1576/2011 од 10.10.2011.године. На наведен начин, конституисани су нови органи Адвокатске коморе Београд иако тужиоцима који су изабрани на изборима од 22.05.2010.године и 09.12.2010.године мандат није истекао. Уставни суд је оцењујући уставност одредаба Закона о адвокатури на трећој седници у предмету I Уз-163/2011 године донео одлуку којом је утврдио да одредбе члана 64 став 4 у делу који гласи "пренос јавних овлашћења" и члана 65 став 4 Закона о адвокатури (Сл.гласник РС бр.31/11) нису у сагласности са Уставом. Адвокатска комора Београд је дана 02.04.2012.године захтевала од првотужене да донесе одлуку којом би се променила одлука Управног одбора бр.467-1/11 од 18.05.2011.године, међутим, иста није поступила по наведеном захтеву. Адвокатска комора Београд је у свом предлогу од 11.04.2012.године предложила Уставном суду да настале последице отклони повраћајем у пређашње стање или на други начин. Поступајући по наведеном предлогу Уставни суд је исти одбацио наводећи да је одлука Управног одбора Адвокатске коморе Београд бр.467-1/11 од 18.05.2011.године а којом одлуком су расписани избори за чланове органа и носиоце функције Адвокатске коморе Београда, заказана изборна Скупштина Адвокатске коморе Београд, преузета овлашћења и надлежности Управног одбора Адвокатске коморе Београд, донете на основу одредби члана 65 Закона о адвокатури за коју је Уставни суд утврдио да није у сагласности са Уставом, те да Адвокатска комора Србије и адвокатске коморе у њеном саставу, дакле и Адвокатска комора Београд према члану 63 став 2 Закона о адвокатури имају статус правног лица. Уставни суд је такође у свом образложењу навео да нису испуњени услови за поступање по захтеву у делу који се односи на одлуку Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.467-1/11 од 18.05.2011.године и са њом повезане акте јер је наведена одлука донета применом одредбе за коју је Уставни суд утврдио да је неуставна, али да подносилац предлога као правно лице пре обраћања Уставном суду није искористио редован правни пут у поступку пред редовним судовима где може тражити измену наведеног акта, те да је тачка 4 наведене одлуке која се односи на преузимање овлашћења и надлежности Адвокатске коморе Београд, престала да производи правно дејство самим ступањем на снагу одлуке Уставног суда I Уз-163/2011. Тужени су, доношењем наведених одлука, повредили право првотужиоца Шошкић Слободана да као изабрани председник заступа и представља Адвокатску комору Београд као и право друготужиље Кајганић Биљане и трећетужиоца Неђић Радослава да обављају функцију чланова Управног одбора друготужене Адвокатске коморе Београд, са мандатима који трају све до 01.06.2014.године те из наведених разлога имају правни интерес да заштите своја права и да поступајући по одлуци Уставног суда поднесу ову тужбу тражећи од суда да наведене одлуке поништи. Тужиоци су с обзиром да истима мандат траје до 01.06.2014.године, те да постоји опасност да услед дужине трајања парничног поступка, остваривање права тужилаца да представљају друготужену Адвокатску комору Београд буде осујећено, предложили суду да усвоји и предложену привремену меру којом би се забранило органима друготужене Адвокатске коморе Београд чији су мандати верификовани решењем бр.1576/2011 од 10.10.2011.године о потврђивању

кандидата за избор од 01.10.2011.године да заступају и представљају друготужену Адвокатску комору Београда према трећим лицима и да врше надлежност изабраних органа. Предложили су да суд усвоји тужбени захтев. Трошкове поступка су тражили и ближе су их определили.

Првотужена и друготужена су у својим одговорима на тужбу од 15.01.2013.године и речи пуномоћника на рочишту истакли да је тужба неуредна и неразумљива, те да одлука Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.467-1/11 од 18.05.2011.године није појединачни акт и као такав не може бити предмет оцене у поступку пред редовним судом те из тог разлога тужбу треба одбацити. Тужени су истакли да је тужба неблаговремена јер је тужба поднета 21.11.2012.године односно по протеку рока из члана 61 Закона о Уставном суду. Такође су навели да, тужиоци немају правног интереса јер је мандат тужиоца Шошкић Слободана као председника Адвокатске коморе Београд прекинут 15.05.2011.године одлуком Скупштине Адвокатске коморе Србије, те да тужилац није могао да сазива Скупштине Адвокатске коморе Београд нити да потписује одлуке о расписивању избора за чланове Управног одбора те да представљање тужилаца као председника и чланова Адвокатске коморе Београд представља кршење закона. Избори за чланове органа и носиоце функција Адвокатске Коморе Београд нису јавна овлашћења јер су чланом 65 Закона о адвокатури таксативно наведена јавна овлашћења која адвокатске коморе врше у саставу Адвокатске коморе Србије у првом степену а која у другом степену, те да избор органа у адвокатској комори не представља јавно овлашћење. Право вршења јавних овлашћења је право које се црпи из члана 67 Устава Републике Србије. Одлука Уставног суда I Уз-163/2011 о утврђивању да одредба члана 64 став 4 која се односи на “пренос јавних овлашћења” и члана 65 став 4 Закона о адвокатури су неуставне, се не односи на избор органа у адвокатској комори и на тој одлуци се не може засновати тужба за поништај изборних резултата. Скупштина Адвокатске коморе Београд која је одржана 15.05.2011.године затражила је од Управног одбора Адвокатске коморе Србије да организује изборни поступак, те је Адвокатска комора Србије пружила техничку подршку за спровођење те одлуке Скупштине Адвокатске коморе Београд од 15.05.2011.године. Поводом предлога за одређивање привремене мере тужени су истакли да је исти неоснован из разлога што одлука Скупштине Адвокатске коморе Београд од 15.05.2011.године није оспорена ни у једном судском поступку и производи правно дејство, да изборни резултати са изборне скупштине Адвокатске коморе Београд од 01.10.2011.године нису оспорени ни у једном судском поступку као ни решење верификационе комисије те би одређивање предложене привремене мере нанело ненадокнадиву штету Адвокатској комори и њеним члановима. Предложили су да суд одбије тужбени захтев. Трошкове поступка су тражили и ближе су их определили.

Одлучујући о основаности тужбеног захтева, суд је извео доказе ради утврђивања чињеница релевантних за одлучивање о тужбеном захтеву, које је ценио у смислу одредбе члана 8 Закона о парничном поступку и утврдио следеће:

Увидом у решење верификационе комисије Адвокатске коморе Београд бр.1882 од 01.06.2010.године, суд је утврдио да је верификациона комисија верификовала мандате изабраних носилаца функције и чланова органа Адвокатске коморе Београда и Адвокатске коморе Србије и то Слободана Шошкића за председника Адвокатске коморе Београда.

Увидом у одлуку верификационе комисије Адвокатске коморе Београд бр.3907-1/2010 од 09.12.2010.године, суд је утврдио да је верификациона комисија верификовала мандате изабраних носилаца функције и чланова органа Адвокатске коморе Београда и Адвокатске коморе Србије и то под тачком 2 Радослава Ненадића и Биљане Кајганић као чланова Управног одбора Адвокатске коморе Београд.

Увидом у одлуку Скупштине Адвокатске коморе Београда од 15.05.2011.године, суд је утврдио да је једногласно донета одлука којом је у ставу I утврђено да су одлуке Скупштине, Управног одбора и Председника Адвокатске коморе Београда и решења верификационих комисија те коморе ништаве и правно непостојеће; да је у ставу II овлашћен Управни одбор Адвокатске коморе Србије имајући у виду да је Адвокатска комора Србије својом одлуком бр.28/2011 од 09.02.2011.године привремено одузела јавна овлашћења Адвокатској комори Београда да сходно правима из члана 37 Статута Адвокатске коморе Београда одмах сазове изборну Скупштину АК Београда, и формира изборну комисију и спроведе изборе у Адвокатској комори Београда; да је ставом III позвана Адвокатска комора Србије да одмах без одлагања спроведе одлуку о одузимању јавних овлашћења Адвокатској комори Београда у свим областима.

Увидом у одлуку Управног одбора Адвокатске коморе Србије број 467-1/2011 од 18.05.2011.године коју је потписао председник Адвокатске коморе Србије Драгољуб Ђорђевић, суд је утврдио да је на седници одржаној дана 18.05.2011.године на основу члана 65 Закона о адвокатури (Сл.гласник РС бр.31/2011) и члана 23. Статута Адвокатске коморе Србије (Сл.гласник РС бр.43/99, 65/01, 41/02) једногласно донета одлука којом је у тачки I подтачка 1 прихваћен захтев Скупштине Адвокатске коморе Београда која је на седници одржаној дана 15.05.2011.године донела одлуку о утврђивању ништавости резултата гласања, одлука Скупштине те Адвокатске коморе Београда које су одржане 22.05.2010.године, 02.10.2010.године, 04.12.2010.године и 12.02.2011.године; да су подтачком 2 расписани избори за избор чланова органа и носилаца функције Адвокатске коморе Београда и то између осталог за председника Адвокатске коморе Београда, и 13 чланова Управног одбора Адвокатске коморе Београда; да је тачком II отказана Скупштина Адвокатске коморе Београда која је била заказана за 22.05.2011.године јер је одлуку о њеном сазивању донео нелегалан орган након доношења одлуке Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.28/2011 од 09.02.2011.године о привременом одузимању јавних овлашћења Адвокатској комори Београда; да су тачком IV преузета овлашћења и надлежност Управног одбора Адвокатске коморе Београд из члана 24 Статута Адвокатске коморе Београда а сходно тачки 3 одлуке Скупштине Адвокатске коморе Београда од 15.05.2011.године.

Увидом у записник Адвокатске коморе Београд бр.1501/2011 од 01.10.2011.године о раду изборне комисије на спровођењу и утврђивању резултата гласања на изборној скупштини Адвокатске коморе Београда одржаној 01.10.2011.године, суд је утврдио да је тачком I констатовано да на дан одржавања изборне Скупштине седница изборне комисије је почела у 9,00 сати; да Скупштини Адвокатске коморе Београда присуствује 307 адвоката; да је тачком I која се односи на избор председника Адвокатске коморе Београд утврђено да је од предложених кандидата Јеловац Славко добио највећи број гласова и то 215 те да је изборна комисија утврдила да је на основу резултата избора за председника Адвокатске коморе Београд изабран Славко Јеловац; да је тачком III која се односи на избор 13 чланова Управног одбора Адвокатске коморе Београда утврђено да су ближе наведени чланови добили највећи број гласова; да се тачка IV односи на избор 5 чланова надзорног одбора Адвокатске коморе Београда; да се тачка V односи на избор дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Београда; да се тачка VI односи на избор 5 заменика дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Београда; да се тачка VII односи на избор председника дисциплинског суда Адвокатске коморе Београда; да се тачка VIII односи на избор заменика председника дисциплинског суда Адвокатске коморе Београда; да се тачка IX односи на избор 22 судија дисциплинског суда Адвокатске коморе Београда; да се тачка X односи на избор 64 делегата Скупштине Адвокатске коморе Србије из Адвокатске коморе Београда.

Увидом у решење Адвокатске коморе Београда-верификационе комисије бр.1576/2011 од 10.10.2011.године, суд је утврдио да је верификациона комисија Адвокатске коморе Београда која је именована Одлуком Скупштине Адвокатске коморе Београд дана 03.10.2011.године, донела решење којим је тачком I потврђен мандат изабраних носилаца функције и чланова органа Адвокатске коморе Београда који су изабрани на изборној Скупштини Адвокатске коморе Београда дана 01.10.2011.године.

Увидом у одлуку Уставног суда IУз-163/2011 од 23.02.2012.године која је објављена у Сл.гласнику РС бр.24/12 дана 30.03.2012.године, суд је утврдио да је Уставни суд Републике Србије утврдио да одредбе члана 64 став 4 у делу који гласи: "пренос јавних овлашћења", и члана 65 став 4 Закона о адвокатури (Сл.гласник РС бр.31/11) нису у сагласности са Уставом, те да наведене одредбе престају да важе даном објављивања ове одлуке Уставног суда у "Службеном гласнику Републике Србије".

Увидом у захтев за измену појединачног акта Адвокатске коморе Београда бр.47 од 02.04.2012.године, суд је утврдио да се Адвокатска комора Београда обратила Адвокатској комори Србије са захтевом за измену одлуке Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.28/2011 од 09.02.2011.године тако да се иста у целини стави ван снаге, и измену одлуке Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.467-1/11 од 18.05.2011.године тако да се иста у целини стави ван снаге.

Увидом у предлог за отклањање последица Адвокатске коморе Београда упућеног Уставном суду Србије дана 11.04.2012.године, суд је утврдио да се

Адвокатска комора Београда обратила Уставном суду са предлогом за поништај одлуке Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.467-1/11 од 18.05.2011.године, записника о раду изборне комисије на спровођењу и утврђивању резултата гласања на изборној Скупштини Адвокатске коморе Београда одржаној дана 01.10.2011.године, решења верификационе комисије Адвокатске коморе Београда бр.1576/2011 од 10.10.2011.године, и одлуке Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.1595-3/2011 од 15.10.2011.године.

Увидом у закључак Уставног суда бр.218/2012 од 25.10.2012.године, суд је утврдио да је одбачен захтев Адвокатске коморе Београд од 11.04.2012.године за извршење одлуке Уставног суда IУз-163/2011, уз образложење да свако коме је повређено право коначним или правноснажним појединачним актом, донетим на основу закона или другог општег акта за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима или законом, има право да тражи од надлежног органа измену тог појединачног акта који предлог се може поднети у року од 6 месеци од дана објављивања одлуке у "Службеном гласнику РС"; да је испитујући постојање претпоставки за поступање по поднетом захтевом Уставни суд нашао да је одлука Скупштине Адвокатске коморе Србије бр.28/11 од 09.02.2011.године донета на основу тада важећих одредби Закона о адвокатури, да је одлука Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.467-1/2011 од 18.05.2011.године донета на основу члана 65 тада важећег Закона о адвокатури за који члан је Уставни суд утврдио да није у сагласности са Уставом, да Адвокатска комора Србије и адвокатске коморе у њеном саставу дакле и Адвокатска комора Београда према члану 63 став 2 Закона о адвокатури имају статус правног лица; да је Уставни суд такође нашао да нису испуњене претпоставке за поступање по захтеву у делу који се односи на одлуку Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.467-1/2011 од 18.05.2011.године и са њом повезаних аката јер је наведена одлука донета применом законске одредбе за коју је Уставни суд утврдио да је неуставна, али да подносилац захтева као правно лице, пре обраћања Уставном суду није искористио редован правни пут у којем поступку пред редовним судовима може тражити измену наведеног акта а који се односи на избор органа правног лица; да је Уставни суд истакао да тачка 5 наведене одлуке која се односи на преузимање овлашћења и надлежности Адвокатске коморе Београда престала да производи правно дејство самим ступањем на снагу одлуке Уставног суда I Уз-163/2011.

Чланом 63 став 1 раније важећег Закона о адвокатури, прописано је да Адвокатска комора Србије и адвокатске коморе у њеном саставу су самосталне и независне професионалне организације адвоката, основане у складу са законом и Статутом Адвокатске коморе Србије, које су надлежне за вршење јавних овлашћења и обављање послова од општег интереса, у складу са овим законом и својим статутом, док је ставом 2 истог члана прописано да адвокатске коморе из става 1 овог члана имају својство правног лица.

Чланом 64 став 3 раније важећег Закона о адвокатури прописано је да актом Адвокатске коморе Србије у складу са њеним статутом, могу се основати и

друге адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије, док је ставом 4 прописано да се актом из става 3 овог члана одређује седиште, подручја, надлежности, пренос јавних овлашћења и друга питања од значаја за рад новоосноване адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије.

Члан 65 став 4 раније важећег Закона о адвокатури под насловом "Јавна овлашћења" прописано је да је Адвокатска комора Србије одговорна за законито и правилно вршење јавних овлашћења и овлашћена је да предузима мере ради отклањања уочених недостатака у вршењу јавних овлашћења или рада органа адвокатских комора у њеном саставу укључујући и одузимање јавних овлашћења у складу са законом и Статутом Адвокатске коморе Србије.

Чланом 67 став 1 раније важећег Закона о адвокатури прописано је да органи Адвокатске коморе Србије су: Скупштина, Управни одбор, надзорни одбор, председник, један или више потпредседника, дисциплински суд, дисциплински тужилац, савет и други органи утврђени Статутом адвокатске коморе Србије, док је ставом 3 истог члана прописано да поступак избора, трајање мандата, опозив, делокруг рада и састав органа из става 1 овог члана и број потпредседника одређује се Статутом Адвокатске коморе Србије.

Чланом 69 став 1 раније важећег Закона о адвокатури прописано је да органи адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије су: Скупштина, Управни одбор, надзорни одбор, председник, дисциплински суд, дисциплински тужилац и други органи утврђени статутом адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије, док је ставом 2 истог члана прописано да начин предлагања и избора кандидата, разлози и начин њиховог опозива, трајање мандата, делокруг рада и састав органа из става 1 овог члана уређује се статутом адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије.

Уставом Републике Србије чланом 137 став 1 је прописано да у интересу ефикаснијег и рационалнијег остваривања права и обавеза грађана и задовољавања њихових потреба од непосредног интереса за живот и рад, законом се може поверити обављање одређених послова из надлежности Републике Србије аутономној покрајни и јединицама локалне самоуправе, док је ставом 2 истог члана прописано да поједина јавна овлашћења се могу законом поверити и предузећима, установама, организацијама и појединцима, а ставом 3 истог члана је прописано да јавна овлашћења се могу законом поверити и посебним органима преко којих се остварује регулаторна функција у појединим областима или делатностима.

Уставом Републике Србије чланом 168 став 3 је прописано да закон или други општи акт који није сагласан Уставу или закону престаје да важи даном објављивања одлуке Уставног суда у Службеном гласилу.

Уставом Републике Србије чланом 171 став 1 је прописано да је свако дужан да поштује и извршава одлуку Уставног суда.

Чланом 61 став 1 и 3 Закона о Уставном суду је прописано да свако коме је повређено право коначним или правноснажним појединачним актом, донетим на основу закона или другог општег акта, за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности с Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним уговорима или законима, има право да тражи од надлежног органа измену тог појединачног акта, у складу са правилима поступка у коме је појединачни акт донет, док је ставом 2 истог члана прописано да се предлог за измену коначног или правноснажног појединачног акта, донетог на основу закона или другог општег акта, за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима или законом, може се поднети у року од 6 месеци од дана објављивања одлуке у "Службеном гласнику Републике Србије".

Имајући у виду цитиране прописе а на основу спроведеног доказног поступка, суд је утврдио да решењем верификационе комисије Адвокатске коморе Београд бр.1882 од 01.06.2010.године комисија верификовала мандате изабраних носилаца функције и чланова органа Адвокатске коморе Београда и Адвокатске коморе Србије и то Слободана Шошкића за председника Адвокатске коморе Београда, а да је одлуком верификационе комисије Адвокатске коморе Београд бр.3907-1/2010 од 09.12.2010.године комисија верификовала мандате изабраних носилаца функције и чланова органа Адвокатске коморе Београда и Адвокатске коморе Србије и то под тачком 2 Радослава Недића и Биљане Кајганић као чланова Управног одбора Адвокатске коморе Београд; да је одлуком Скупштине Адвокатске коморе Београда од 15.05.2011.године донета одлука којом је у ставу I утврђено да су одлуке Скупштине, Управног одбора и Председника Адвокатске коморе Београда и решења верификационих комисија те коморе ништаве и правно непостојеће, да је у ставу II овлашћен Управни одбор Адвокатске коморе Србије имајући у виду да је Адвокатска комора Србије својом одлуком бр.28/2011 од 09.02.2011.године привремено одузела јавна овлашћења Адвокатској комори Београда да сходно правима из члана 37 Статута Адвокатске коморе Београда одмах сазове изборну Скупштину АК Београда, и формира изборну комисију и спроведе изборе у Адвокатској комори Београда, да је ставом III позвана Адвокатска комора Србије да одмах без одлагања спроведе одлуку о одузимању јавних овлашћења Адвокатској комори Београда у свим областима; да је одлуком Управног одбора Адвокатске коморе Србије број 467-1/2011 од 18.05.2011.године коју је потписао председник Адвокатске коморе Србије Драгољуб Ђорђевић на седници одржаној дана 18.05.2011.године а на основу члана 65 Закона о адвокатури (Сл.гласник РС бр.31/2011) и члана 23. Статута Адвокатске коморе Србије (Сл.гласник РС бр.43/99, 65/01, 41/02) донета одлука којом је у тачки I подтачка 1 прихваћен захтев Скупштине Адвокатске коморе Београда која је на седници одржаној дана 15.05.2011.године донела одлуку о утврђивању ништавости резултата гласања, одлука Скупштине те Адвокатске коморе Београда које су одржане 22.05.2010.године, 02.10.2010.године, 04.12.2010.године и 12.02.2011.године, да су подтачком 2 расписани избори за избор чланова органа и носилаца функције Адвокатске коморе Београда и то између осталог за председника Адвокатске коморе Београда, и 13 чланова Управног одбора

Адвокатске коморе Београда, да је тачком II отказана Скупштина Адвокатске коморе Београда која је била заказана за 22.05.2011.године јер је одлуку о њеном сазивању донео нелегалан орган након доношења одлуке Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.28/2011 од 09.02.2011.године о привременом одузимању јавних овлашћења Адвокатској комори Београда, да су тачком IV преузета овлашћења и надлежност Управног одбора Адвокатске коморе Београд из члана 24 Статута Адвокатске коморе Београда а сходно тачки 3 одлуке Скупштине Адвокатске коморе Београда од 15.05.2011.године. Суд је надаље утврдио из записника Адвокатске коморе Београд бр.1501/2011 од 01.10.2011.године о раду изборне комисије на спровођењу и утврђивању резултата гласања на изборној скупштини Адвокатске коморе Београда одржаној 01.10.2011.године да је тачком I констатовано да на дан одржавања изборне Скупштине седница изборне комисије је почела у 9,00 сати, да Скупштини Адвокатске коморе Београда присуствује 307 адвоката, да је тачком I која се односи на избор председника Адвокатске коморе Београд утврђено да је од предложених кандидата Јеловац Славко добио највећи број гласова и то 215 те да је изборна комисија утврдила да је на основу резултата избора за председника Адвокатске коморе Београд изабран Славко Јеловац, да је тачком III која се односи на избор 13 чланова Управног одбора Адвокатске коморе Београда утврђено да су ближе наведени чланови добили највећи број гласова, да се тачка IV односи на избор 5 чланова надзорног одбора Адвокатске коморе Београда, да се тачка V односи на избор дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Београда, да се тачка VI односи на избор 5 заменика дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Београда, да се тачка VII односи на избор председника дисциплинског суда Адвокатске коморе Београда, да се тачка VIII односи на избор заменика председника дисциплинског суда Адвокатске коморе Београда, да се тачка IX односи на избор 22 судија дисциплинског суда Адвокатске коморе Београда, да се тачка X односи на избор 64 делегата Скупштине Адвокатске коморе Србије из Адвокатске коморе Београда; да је решењем Адвокатске коморе Београда-верификационе комисије бр.1576/2011 од 10.10.2011.године утврђено да је верификациона комисија Адвокатске коморе Београда која је именована Одлуком Скупштине Адвокатске коморе Београд дана 03.10.2011.године, донела решење којим је тачком I потврђен мандат изабраних носилаца функције и чланова органа Адвокатске коморе Београда који су изабрани на изборној Скупштини Адвокатске коморе Београда дана 01.10.2011.године. Суд је потом утврдио и да је одлуком Уставног суда IУз-163/2011 од 23.02.2012.године која је објављена у Сл.гласнику РС бр.24/12 дана 30.03.2012.године, Уставни суд Републике Србије утврдио да одредбе члана 64 став 4 у делу који гласи: "пренос јавних овлашћења", и члана 65 став 4 Закона о адвокатури (Сл.гласник РС бр.31/11) нису у сагласности са Уставом, те да наведене одредбе престају да важе даном објављивања ове одлуке Уставног суда у "Службеном гласнику Републике Србије". Суд је такође утврдио из захтев за измену појединачног акта Адвокатске коморе Београда бр.47 од 02.04.2012.године да се Адвокатска комора Београда обратила Адвокатској комори Србије са захтевом за измену одлуке Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.28/2011 од 09.02.2011.године тако да се иста у целини стави ван снаге, и измену одлуке Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.467-1/11 од

18.05.2011.године тако да се иста у целини стави ван снаге; да се предлогом за отклањање последица Адвокатска комора Београда упућеног Уставном суду Србије дана 11.04.2012.године обратила Уставном суду са предлогом за поништај одлуке Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.467-1/11 од 18.05.2011.године, записника о раду изборне комисије на спровођењу и утврђивању резултата гласања на изборној Скупштини Адвокатске коморе Београда одржаној дана 01.10.2011.године, решења верификационе комисије Адвокатске коморе Београда бр.1576/2011 од 10.10.2011.године, и одлуке Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.1595-3/2011 од 15.10.2011.године, а да је Уставни суд својим закључком бр.218/2012 од 25.10.2012.године одбацио захтев Адвокатске коморе Београд од 11.04.2012.године за извршење одлуке Уставног суда IУз-163/2011, уз образложење да свако коме је повређено право коначним или правноснажним појединачним актом, донетим на основу закона или другог општег акта за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима или законом, има право да тражи од надлежног органа измену тог појединачног акта који предлог се може поднети у року од 6 месеци од дана објављивања одлуке у "Службеном гласнику РС", да је испитујући постојање претпоставки за поступање по поднетом захтеву Уставни суд нашао да је одлука Скупштине Адвокатске коморе Србије бр.28/11 од 09.02.2011.године донета на основу тада важећих одредби Закона о адвокатури, да је одлука Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.467-1/2011 од 18.05.2011.године донета на основу члана 65 тада важећег Закона о адвокатури за који члан је Уставни суд утврдио да није у сагласности са Уставом, да Адвокатска комора Србије и адвокатске коморе у њеном саставу дакле и Адвокатска комора Београда према члану 63 став 2 Закона о адвокатури имају статус правног лица; да је Уставни суд такође нашао да нису испуњене претпоставке за поступање по захтеву у делу који се односи на одлуку Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.467-1/2011 од 18.05.2011.године и са њом повезаних аката јер је наведена одлука донета применом законске одредбе за коју је Уставни суд утврдио да је неуставна, али да подносилац захтева као правно лице, пре обраћања Уставном суду није искористио редован правни пут у којем поступку пред редовним судовима може тражити измену наведеног акта а који се односи на избор органа правног лица; да је Уставни суд истакао да тачка 5 наведене одлуке која се односи на преузимање овлашћења и надлежности Адвокатске коморе Београда престала да производи правно дејство самим ступањем на снагу одлуке Уставног суда IУз-163/2011.

Имајући у виду да садржај свих писмена није оспорен, и да је на тужиоцима с обзиром да имају правни интерес, терет доказивања сходно члану 220 Закона о парничном поступку, по мишљењу овог суда основан је тужбени захтев тужиоца, те је суд, сходно утврђеном чињеничном стању и цитираним прописима, одлучио као у ставу првом и другом изреке пресуде. У конкретном случају, како је одредбом члана 63 Закона о адвокатури прописано да су Адвокатска комора Србије и адвокатске коморе у њеном саставу самосталне и независне професионалне организације адвоката, које су надлежне за вршење

јавних овлашћења и обављање послова од општег интереса у складу са овим законом и својим статутом, као и да имају својство правног лица, те како је одредбом члана 69 прописано да су органи адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије: Скупштина, Управни одбор, надзорни одбор, председник, дисциплински суд, дисциплински тужилац и други органи утврђени статутом адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије, те да начин предлагања и избора кандидата, разлози и начин њиховог опозива, трајање мандата, делокруг рада и састав органа из става 1 овог члана се уређује статутом адвокатске коморе која је у саставу Адвокатске коморе Србије, јасно се долази до закључка да првотужена Адвокатска комора Србије није имала на закону засновано овлашћење да на основу члана 65 Закона о адвокатури за који је Уставни суд својом одлуком IУз-163/2011 између осталог утврдио да је неуставна, пре свега својом одлуком од 18.05.2011.године распише, а потом да на основу те одлуке изборна комисија Адвокатске коморе Београда спроведе дана 01.10.2011.године и оконча изборе за председника и чланове органа друготужене Адвокатске коморе Београд верификацијом мандата дана 10.10.2011.године. Наиме, ако се има у виду да адвокатске коморе као самосталне, независне и професионалне организације које имају статус правног лица своје унутрашње уређење у погледу избора и састава органа, трајања мандата и делокруга рада, спроведе на основу сопственог статута (Статут Адвокатске коморе Београда чланови 1, 3, 5, 6, 14, 17 тачка 6, 22, 23 став 2-4, 24, 37, 42, 45, 48, 54, 68) као и да је Законом о адвокатури утврђен положај, задаци и начин организовања адвокатских комора који закон је у више својих одредби нагласио самосталност и независност адвокатуре дефинишући адвокатуру као независну службу која пружа правну помоћ, те да је Одлуком Уставног суда IУз-163/2011 утврђено да одредбе члана 64 став 4 и 65 став 4 Закона о адвокатури нису у сагласности са Уставом Републике Србије и да наведене одредбе престају да важе даном објављивања ове одлуке у "Службеном гласнику Републике Србије" односно дана 30.03.2012.године, а с обзиром да је спорна одлука Управног одбора Адвокатске коморе Србије бр.467-1/11 од 18.05.2011.године чији се поништај у овом поступку тражи донета управо на основу неуставне одредби члана 65, то је овај суд одлучио као у ставу првом изреке пресуде и поништио наведену одлуку као и решење верификационе комисије бр.1576/2011 од 10.10.2011.године као акта који је настао у вези са одлуком Управног одбора Адвокатске коморе Србије од 18.05.2011.године, све сходно члану 168 став 3 и члана 171 став 1 Устава Републике Србије.

У погледу јавних овлашћења која су неуставном одлуком Управног одбора Адвокатске коморе Србије од 18.05.2011.године ставом IV преузета као и надлежност Управног одбора Адвокатске коморе Београд, приликом одлучивања, овај суд је посебно имао у виду да јавна овлашћења која сагласно Закону о адвокатури и Статуту врше Адвокатска комора Србије и адвокатске коморе у њеном саставу (као самосталне и независне, чији се такав положај огледа у односу на положај према државним органима а не у унутрашњем односу-односу адвокатских комора према Адвокатској комори Србије у чијем саставу су), представљају заправо овлашћења (послове) државе чије обављање држава

поверава овим организацијама односно коморама (у вези којих је Уставом РС неспорно утврђен положај независних и самосталних служби), па како је Уставном одредбом члана 137 одређено да се законом поједина јавна овлашћења могу поверити између осталог предузећима, установама, и организацијама преко којих се остварује регулаторна функција, при чему је интерес ефикасног остваривања права и обавеза грађана од непосредног интереса, то у конкретном случају следи да се овлашћења могу поверити а следствено томе и одузети само законом а не актима ниже правне снаге, тако да ималац јавног овлашћења не може располагати јавним овлашћењем које му је поверено, нити се законом једном имаоцу јавног овлашћења може дати право да одлучује о преносу јавних овлашћења на друге имаоце јавних овлашћења без обзира на њихов међусобни однос.

Одлучујући о предлогу тужилаца за одређивање привремене мере, овај суд је нашао да је исти основан и одлучио као у ставу другом изреке пресуде, налазећи да су тужиоци доказали да постоји опасност од осујећења односно знатно отежаног вршења функције председника и чланова Управног одбора друготужене Адвокатске коморе Београд, имајући у виду да тужиоцима мандат још није истекао и да исти траје до 01.06.2014.године, а да је одлуком Управног одбора првотужене Адвокатске коморе Србије од 18.05.2011.године којом су расписани избори за носиоце функције Адвокатске коморе Београда и која је по оцени Уставног суда неуставна, ускраћена могућност обављања наведених функција с обзиром да су на те функције постављена друга лица.

Надаље, одлучујући о приговору недостатка правног интереса на страни тужилаца, то је овај суд исти одбио као неоснован, сходно цитираном члану 61 Закона о Уставном суду. Свако лице коме је повређено право коначним или правноснажним појединачним актом донетим на основу закона или другог општег акта за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, има право тражити од надлежног органа измену таквог појединачног акта, што је друготужена Адвокатска комора Београд својим захтевом од 02.04.2012.године упућеном Адвокатској комори Србије покушала да оствари. Међутим, како првотужена Адвокатска комора Србије није поступила по наведеном захтеву, након обраћања друготужене Адвокатске коморе Београда Уставном суду РС дана 11.04.2012.године који је својим закључком од 25.10.2012.године упутио тужиоце да искористе редован правни пут у поступку пред редовним судовима пред којима могу тражити измену акта који се односи на избор органа правног лица, то је овај суд, налазећи да је доношењем наведених одлука тужиоцима повређено право и то првотужиоцу да као изабрани председник заступа и представља друготужену, а друготужили и трећетужиоцу као члановима управног одбора повређено право да са мандатима до 01.06.2014.године обављају функције чланова управног одбора друготужене, нашао да тужиоци у конкретном случају имају правног интереса и да су активно легитимисани у циљу заштите својих права.

Одлучујући о приговору неблаговремености тужбе, овај суд је нашао да је исти такође неоснован, из разлога што су се тужиоцу у циљу заштите својих права, благовремено и у законом прописаном року од 6 месеци (члан 61 Закона о

Уставном суду РС) од дана објављивања одлуке у "Службеном гласнику РС" што је у конкретном случају 30.03.2012.године, пре свега дана 02.04.2012.године обратили надлежном органу у овом случају првотуженој Адвокатској комори Србије ради поништаја спорних одлука, потом Уставном суду РС дана 11.04.2012.године, да би тужбу у овој правној ствари поднели дана 21.11.2012.године.

Суд је приликом одлучивања ценио и остале изведене доказе, али их посебно не образлаже јер исти нису од утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари.

Одлука о трошковима поступка донета је сходно одредби члана 150, 153, 154, и 163 Закона о парничном поступку, те имајући у виду опредељену вредност предмета спора, то су првотужиоцу који је уједно пуномоћник трећетужиоца досуђени трошкови за приступ на једно одржао рочиште у износу од 7.500,00 динара, као и таксе на тужбу износ од 16.000,00 динара и таксе на одлуку износ од 16.000,00 динара, што укупно чини износ од 39.500,00 динара са законском затезном каматом, све одмерено према важећој ТТ и АТ.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Београду у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака исте, а преко овог суда.

